

Zondag 28 april

Dat de klok gisteren op de boot een uur terug moest, merk je vooral vanmorgen wanneer iedereen nog in de modus staat van de Europese zomertijd. Toch verscheen iedereen keurig op tijd voor het ontbijt beneden in de dinerroom. Een onvervalst Engels ontbijt viel ons ten deel. Enig minpuntje was dat sommige onderdelen van het ontbijt niet aan te slepen viel en zo nu en dan al berichten kwamen vanuit de keuken dat het op was. Hoe dan ook: we hopen op wat ruimer gevulde Egyptische vleespotten.

Om tien uur stonden de keukentafels tegenover elkaar, zodat de cantoris en decani hun eigen 'lessenaars' hadden. Vervolgens repeteerden we de lastigste fragmenten uit de muziek voor vandaag en morgen. Daarna was het de beurt aan de mannen voor hun eigen repertoire.

De lunch gebruikten we buiten aan de picknicktafels in de tuin. Het weer was fris en helder; het brood werd snel en vakkundig gesmeerd en belegd; kortom: het was even heerlijk ontspannen.

Hoe tegenstrijdig kunnen tomtommetjes wel niet zijn: twee van dit soort apparaten, beide van de zelfde fabrikant en toch gaven ze verschillende reisadviezen. Gelukkig is bij de één het postduiveninstinct beter ontwikkeld dan bij de ander en verscheen het parkeerterrein bij 'The Red Bull' (lees: gratis) toch in zicht. Na verloop van tijd hadden alle busjes een voorlopige rustplaats gevonden onder het groene lover.

Het interieur van Great St. Mary's was verrassend: vol met steigers! Zelfs het orgel was helemaal in plastic verpakt; of geplastificeerd, zoals Sietze het bondig uitdrukte. Een verbouwing was in volle gang.

En toch: op één of andere manier stoorde dat niet. De ontvangst was meer dan hartelijk. De vergier oefende met ons de processie en andere rituelen van een evensong met een heerlijk gevoel voor Britse, droge humor. De repetitie verliep voortreffelijk en het was alsof de ruimte en/of de opstelling van het koor ons inspireerde om het beste te geven.

De vergier complimenteerde het koor met de discipline. Na afloop van de repetitie haalde hij een klokhuis uit de koorbanken te voorschijn en liet het mij zien: 'Look what I've found';

this must have been of one of my choirboys this morning. Sometimes they are just pigs!' Toen ik dit voorval later vertelde aan de mannen, zei Sander: 'Oh ja, shit, die was van mij! Helemaal vergeten!' Hoezo, pigs?

Tussen de repetitie en evensong gingen we nog even langs St. John's om te vragen of we de toga's daar 's avonds al vast konden brengen. Logistiek was dit nogal handiger.

Wie schetst onze verbazing dat we Andrew Nethsingha tegen het lijf lopen, die op het punt stond te gaan repeteren in de Chapel. Het weerzien was hartelijk. We hebben nog een deel van de repetitie bij mogen wonen. Heerlijk, zo'n psalm die moeiteloos gezongen wordt.

Nadat we in de catacomben van een naburige pizzeria hadden genoten van pizza's en pasta's was het tijd om ons te kleden voor de evensong. Het werd een prachtige dienst! Een buitengewoon integere predikante ging voor en alle puzzelstukjes van een evensong vielen naadloos op hun plaats. Wat een prachtig moment levert dat op.

Op dit moment zit ik op de gang naast de deur naar de kamer van de oudste jongens om de rust te bewaren, zodat ook deze jonge mannetjes op tijd hun rust krijgen. Morgen in St. John's moeten ze weer fris en fruitig klinken. En dus is het nu: slapen

